

van 7 November 1938, zoowel als in de wet van 11 Maart 1939, die (gezien de lacunes in de overigens zoo gewichtige wet van 22 April 1937) de laatste ongerustheid wegnam aangaande de hechtheid der legitieme basis van de examina in de economische wetenschappen en de daarmee samenhangende bevoegdheden, stelt ook de Vrije Universiteit een intensief belang met het oog op eventueelen toekomstigen „Lebensraum”.

Op 21 Januari 1939 mocht ik te Brussel de gelukwensen der Vrije Universiteit overbrengen ter gelegenheid van de plechtige opening in tegenwoordigheid van Z. M. Koning Leopold der Belgen, van de beide Koninklijke Vlaamsche Academiën, die der Wetenschappen, Letteren en Schoone Kunsten en die der Geneeskunde van België.

In deze sfeer past de vermelding van de aangename herinneringen, die ik bewaar aan het 20e Dietsch Studenten Congres en aan de herdenking van den Grooten Trek der Zuid Afrikaner Boeren.

Verschillende openbare zittingen van den Senaat der Universiteit van Amsterdam mocht ik bijwonen. Ik noem de Dierrede van haren Rector, met wien mij in het afgelopen jaar menig moment van aangename samenwerking verbond.

Meermalen was ik de gast van de Amsterdamsche Burgerwacht. Bij de opening veler Tentoonstellingen en Congressen behoorde ook de Rector der Vrije Universiteit tot de genoodigden.

Ik wil mijn verslag niet eindigen, zonder te gewagen van veler vertrouwen en veler hulpvaardigen steun. Ik moge den administrateur der Vereeniging en onzen pedel zoowel als hun Bureau uitdrukkelijk noemen.

Coops ben ik dankbaar voor zijn vele werk als Secretaris van het studiefonds, terwijl ik in A. Sizoo een Ab-actis vond, wien ik mijn dank wil betuigen met den wensch, dat hij als mijn opvolger, in Nauta als den zijnen, een even waardevollen steun moge bezitten.

De lotgevallen onzer Universiteit in het afgelopen jaar! Of zij alle getuigen van de hooge roeping onzer beginselen, een